

De Drugbehandelingskamer: Wat?

In Brugge inspireert men zich op het pilootproject van de Gentse drugbehandelingskamer. Wim De Backer, afdelingsvoorzitter Brugge van de rechtbank van eerste aanleg van West-Vlaanderen, gaf hiervoor de nodige impulsen en steun en zorgde er mee voor dat deze aanpak binnen het arrondissement vandaag een prioriteit is. Hij ging samen met rechter Weymiens de DBK-werking van dichtbij bekijken, met de bedoeling het eigen traject te versterken, waarna in Brugge meteen aan tafel werd gezeten met extra partners, ook buiten de drughulpverlening.

De Drugbehandelingskamer (DBK), is een pilootproject dat in 2008 opgestart is in de rechtbank van eerste aanleg te Gent. Het betreft een gespecialiseerde kamer binnen de rechtbank van eerste aanleg die de beklagde de mogelijkheid geeft om – onder toezicht – aan zijn (of haar) drugprobleem te werken.

De duurtijd van de gesuperviseerde drugbehandeling varieert van zes tot twaalf maanden afhankelijk van de inzet en de vooruitgang van de beklagde. Als het behandelingstraject succesvol verloopt, zal daar bij het eindvonnis rekening mee gehouden worden. Als het traject niet wordt gevolgd, zal er onmiddellijk worden overgegaan tot het eindvonnis.

Op de inleidende zitting geeft het openbaar ministerie de uiteenzetting van de feiten die de beklagde worden tenlaste gelegd en wordt de strafmaat toegelicht. Hierna gaat de voorzitter van de rechtbank dieper in op de feiten en omstandigheden. Als de beklagde bereid blijkt om zich te laten begeleiden, krijgt hij de mogelijkheid om in contact te treden met de liaison. Deze vertegenwoordiger van de drughulpverlening zal de beklagde doorheen de procedure begeleiden en bijstaan in de zoektocht naar een gepaste hulpverlening op alle levensdomeinen (huisvesting, werk, lichamelijke en psychische gezondheid, financiën ...).

Tijdens de volgende zittingen - oriënteringszitting, opvolgzitting(en) - zal de beklagde telkens zijn behandelingstraject toelichten en bewijzen dat hij de alle voorwaarden van dit traject naleeft (attesten van aanwezigheid, urinecontroles, attesten van inschrijving bij de VDAB, budgetbeheer, afbetaling van de burgerlijke partijen ...)

Tot slot volgt de “eindzitting” waarbij de zaak ten gronde behandeld wordt, alle partijen (openbaar ministerie, burgerlijke partijen, beklagde) gehoord worden en waarbij de rechter voor de uiteindelijke strafmaat rekening houdt met het afgelegde hulpverleningstraject.